

भास्कराचार्यः

द्वादशशताब्द्यां जातः भास्कराचार्यः महान् गणितज्ञः ज्योतिषशास्त्रविद् चासीत् । तस्य अनेके सिद्धान्ताः प्रसिद्धाः । पुल्लेलश्रीरामचन्द्रदुप्रणीते वैज्ञानिकषाण्मुखमितिग्रन्थे नैकेषां वैज्ञानिकानां जीवनवृत्तं कृतयः सिद्धान्ताश्च लिखिताः वर्तन्ते । तस्मादेव सङ्ग्रहीतः एषः पाठः भास्कराचार्यविषयकं ज्ञानं दातुं समर्थोऽस्ति ।

भास्कराचार्यः न केवलं भारते, विदेशेष्वपि लब्धाखण्डयशाः महान् गणितशास्त्रपण्डितः । सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायगतात् एकस्मात् श्लोकात् ज्ञायते यदयं महापण्डितः 1036 तमे शकवर्षे, क्रिस्तशकस्य 1114 तमे वर्षे जनिं लेभे वयसः षड्त्रिंशत्तमे वर्षे च तं ग्रन्थं निर्ममे इति । अनेन वयसः एकोनसप्ततितमे वर्षे करणकुतूहलम् इति अन्योऽपि ग्रन्थः रचितः । द्वावप्येतौ ग्रन्थौ ज्योतिषशास्त्रस्य सिद्धान्तस्कन्धेन सम्बद्धौ ।

महाराष्ट्रेषु सह्यसमीपे विज्जडविडग्रामाभिजनस्यास्य भास्कराचार्यस्य पिता महेश्वरः । अनेन पितुरेव सर्वा विद्या अधिगताः । खान्देशे चालिसगाँवतः पञ्चक्रोशदूरे पाटण्नाम्नि कस्मिंश्चित् पुरातने ग्रामे भवानीदेवालयस्थात् शिलाशासनात् ज्ञायते भास्कराचार्यस्य पौत्रः चङ्गदेवः यादववंशीयस्य सिंघणराजस्य आस्थाने आस्थानज्योतिषपण्डितः आसीत् । सिंघणोऽयं देवगिरौ 1210 वर्षात् प्रभृति 1237 वर्षपर्यन्तं राज्यमपालयत् । भास्करादिभिः पण्डितैः प्रवर्तयितुं चङ्गदेवः पाटण्-ग्रामे मठमेकं स्थापयामास । सिंघणस्य सामन्तेन सोमदेवेन 1208 तमे वर्षे तस्मै मठाय किञ्चिद्धनक्षेत्रादिकं दत्तम् । तस्य भ्रात्रा हेमाद्रिणापि किञ्चित्द्धनक्षेत्रादिकं दत्तम् । शिलाशासनेऽस्मिन् भास्कराचार्यात् पूर्वेषां षष्णां तद्वंशीयानां नामानि लभ्यन्ते ।

सिद्धान्तशिरोमणिः अतीव बृहत्प्रमाणोऽयं ग्रन्थः । अयं लीलावती, बीजगणितम्, गणिताध्यायः, गोलाध्यायश्चेति चतुर्षु भागेषु विभक्तः । लीलावतीभागस्य पाटीगणितम् इत्यपि नाम । भास्कराचार्यः अध्यायमिमं स्वपुत्र्यै प्राभृततया दत्त्वा तस्या एव नाम्ना अस्य लीलावती इति नामाकरोत् । अस्मिन् 278 श्लोकाः सन्ति । सिद्धान्तशिरोमणौ द्वितीयभागस्य बीजगणितम् इति नाम । अस्मिन् 213 श्लोकाः सन्ति । यत्र-तत्र गद्यान्यपि निबद्धानि । लीलावती-बीजगणितयोः किल पारसीकभाषायां परिवर्तनं कारितं अकबरेण, षाजहानेन च ।

खं - (शून्यम्) सम्बद्धा गणितपद्धतयः भास्कराचार्येणैव प्रतिपादिताः । कयाचित् सङ्ख्यया खस्य सङ्कलनेन वा, तस्याः खस्य व्यकलनेन वा सङ्ख्यया वृद्धिः हासो वा न भवति । कस्याश्चित् सङ्ख्ययाः शून्येन गुणने वा, कयाचित् सङ्ख्यया शून्यस्य गुणने वा फलं शून्यमेव । कयाचित् सङ्ख्यया शून्यस्य भागहारे कृते शून्यतश्छेदः (Quotient Zero) लभ्यते । परं तु यदि कस्या अपि सङ्ख्ययाः शून्येन भागहारः क्रियते सः स्वहारः (Infinite) भवति । स्वहारात् कस्यापि व्यकलने, सङ्कलने वा स्वहारे कोऽपि विपरिणामः न भवति । पाटीगणिते (Arithmetics) निषिद्धोऽपि खहारोपयोगः बीजगणिते अङ्गीकृतः ।

गोलाध्यायः अस्मिन्नध्याये 15 अध्यायाः सन्ति । मङ्गलाचरणानन्तरं ज्यौतिषिकेन ज्ञातव्याः विषयाःनिरूपिताः । शुभाशुभनिर्णयेऽपि गणितस्य, गणितज्यौतिषस्य च महती आवश्यकता अस्तीति प्रतिपादितम् ।

भास्कराचार्येण रचितः अन्यो ग्रन्थः करणकुतूहलम् इति । ग्रन्थेऽस्मिन् सुलभाः काश्चित् ग्रहगणनपद्धतयः प्रतिपादिताः । अद्यापि बहवः कर्तान्तिकाः पञ्चाङ्गनिर्माणे अस्य ग्रन्थस्य साहाय्यमपेक्षन्ते ।

भास्कराचार्यस्य ग्रन्थानां महती प्रामाणिकता लोके । तदाप्रभृति अद्यावधि सर्वेषां पण्डितानां प्रशंसापात्रता लब्धा एतैर्ग्रन्थैः । सिद्धान्तशिरोमणेः यावत्यः व्याख्याः सन्ति तावत्यः न कस्यापि ज्योतिषशास्त्रग्रन्थस्य दृश्यन्ते । काश्चित् लीलावतीमात्रस्य, काश्चित् बीजगणितमात्रस्य अन्याश्च सम्पूर्णस्य ग्रन्थस्य व्याख्याः उपलभ्यन्ते । एतासामत्यधिकतया सङ्ख्ययैव अनुमातुं शक्यते कियद्वास्य ग्रन्थस्य प्रामाण्यमिति । न केवलं भारते, पाश्चात्यदेशेष्वपि प्रचुरः प्रचारो लब्धोऽनेन ग्रन्थराजेन ।

शब्दार्थः

निर्ममे - अरचयत् । अधिगताः - प्राप्ताः । आस्थाने - सभामण्डपे । अपालयत् - पालनम् अकरोत् । प्रवर्तयितुम्-प्रवर्तनं कारयितुम् । व्यवकलनं सङ्कलनम् - एतौ द्वौ गणितपद्धती ।

अभ्यासः

1. एकपदेन उत्तरत -

- (क) गोलाध्याये कति अध्यायाः सन्ति ?
- (ख) सिद्धान्तशिरोमणेः द्वितीयभागस्य नाम किम् ?
- (ग) “ख” सम्बद्धे गणितपद्धती केन प्रतिपादिते ?
- (घ) भास्कराचार्यस्य पितुः नाम किम् ?

2. एकवाक्येन उत्तरत -

- (क) भास्कराचार्यस्य जन्म कदा अभवत् ?
- (ख) एकोनसप्ततिमे वर्षे भास्कराचार्यः कस्य ग्रन्थस्य रचनामकरोत् ?
- (ग) चङ्गदेवः कस्य पौत्रः आसीत् ?
- (घ) सिद्धान्तशिरोमणिः कति भागेषु विभक्तः अस्ति ? नामानि लिखत ।

3. त्रिचतुर्भिर्वाक्यैः उत्तरत -

- (क) सिद्धान्तशिरोमणिग्रन्थस्य वैशिष्ट्यं लिखत ?
- (ख) भास्कराचार्येण गोलाध्याये किं प्रतिपादितम् ?
- (ग) शून्यपद्धतिं वर्णयत ?

4. रिक्तस्थानानि पूरयत -

- (क) गोलाध्याये ज्योतिषिकेन ज्ञातव्याः विषयाः निरूपिताः ।
 (ख) किल परिवर्तनं कारितं च ।
 (ग) बीजगणिते श्लोकाः सन्ति ।
 (घ) पञ्चाङ्गनिर्माणे ग्रन्थस्य साहाय्यमपेक्षन्ते ।
 (ङ) कस्याश्चित् सङ्ख्यायाः शून्येन गुणने वा फलं भवति ।

5. युग्ममेलनं कुरुत -

‘अ’	‘आ’
(क) महाराष्ट्रे	सिद्धान्तशिरोमणिः
(ख) आस्थानज्योतिषपण्डितः	भास्कराचार्यः
(ग) महेश्वरः	चङ्गदेवः
(घ) पारसीकभाषायां परिवर्तनम्	विज्जडविडग्रामः
(ङ) बीजगणितम्	अकबरेण, षाजहानेन च

6. अधोलिखितपदानां मूलशब्दं विभक्तिं वचनं च लिखत -

पदम्	मूलशब्दः	विभक्तिः	वचनम्
भारते			
वर्षाणाम्			
अयम्			
श्लोकाः			
भाषायाम्			

7. अधोलिखितक्रियापदानां धातुं लकारं पुरुषं वचनञ्च लिखत -

क्रियापदम्	धातुः	लकारः	पुरुषः	वचनम्
अपालयत्				
दत्तम्				
लभ्यन्ते				
सन्ति				
भवति				
उपलभ्यन्ते				
प्रतिपादितम्				

8. प्रकृतिप्रत्ययौ पृथक् कुरुत -

प्रवर्तयितुम्

दत्त्वा

कारितम्

ज्ञातव्यः

अनुमातुम्

9. नामोल्लेखपूर्वकं सन्धिविच्छेदं कुरुत -

(क) यदयम्

(ख) द्वावपि

(ग) पितुरेव

(घ) सिंघणोऽयम्

(ङ) किञ्चिद्धनक्षेत्रादिकम्

(च) भास्कराचार्येणैव

(छ) मङ्गलाचरणानन्तरम्

10. रेखाङ्कितपदान्याधृत्य प्रश्ननिर्माणं कुरुत -

(क) खान्देशे चालिसगाँवतः पञ्चक्रोशदूरे पाटण्णाम्नि पुरातनग्रामः अस्ति ।

(ख) सोमदेवेन १२०८ तमे वर्षे मठाय किञ्चिद्धनक्षेत्रादिकं दत्तम् ।

(ग) शिलाशासने भास्कराचार्यात् पूर्वेषां षण्णां तद्वंशीयानां नामानि लभ्यन्ते ।

(घ) लीलावतीभागस्य पाटीकगणितम् इत्यपि नाम अस्ति ।

(ङ) करणकुतूहले सुलभाः कश्चित् ग्रहगणनपद्धतयः प्रतिपादिताः ।

योग्यताविस्तारः -

♦ पाठे समागतान् भास्कराचार्येण विरचितान् ग्रन्थान् सूचीबद्धं कुरुत ।

♦ अन्येषां वैज्ञानिकानां नामानि आविष्कारान् च अन्विष्य लिखत ।

